

S. VIII. 33.

13

NÆNIÆ
HONORI ET MEMORIÆ

Bellissimi Pueruli

CHRISTOPHORI
SCHULTETI

Viri Reverendi, Excellentissimi & Clarissimi

DN. CHRISTOPHORI
SCHULTETI SS. Theolog. D.

Ecclesiæ Stetinensis, quæ ad D. Jacobi
colligitur, Pastoris vigilantissimi &
Consistorii Ecclesiastici Assessoris
dignissimi

filioli dulcissimi,

Qui

ANNO Salutis c1o 1o CXLIV.
die Januarij 21. post nonam matutinam,
ætatis decimo sexto ultimum vitæ mortalis clausit
& 25. prædicti gremio communis matris exuvias
reddidit,

dicatæ.

STETINI Typis REHTIANIS,

Mors cita CHRISTOPHORUM Sacro vix fonte
renatum
abripit, ut florem falx præacuta metit.
Res hæc est tristis, si carnis stare velimus
judicio: at læta est Numinis arbitrio.
Nam Deus humanis exemit rebus amicum
infantem, ut Superum mox fieret socius,
Non ergo periit denatus pufio: verum
transit ad summi Regna beata poli,
Quod senibus constat multo persæpe labore,
Hoc puer exiguo tempore fecit iter,
O fortunatus gressus, per limina mortis
ad patriam tendens sic properante pede!

JACOBUS FABRICIUS D.
Superintendens.

Si viola, aut blandè juvenescens plantula fortè
Turbine corripitur, vel pede conteritur,
Quisq; dolet, tacitè secum ventumq; pedemq;
Objurgat: nescis parcere nempe rosæ!
Sic quoq; FILIOLUM refecat, CLARISSIME SCHULZI,
Mortaribi, rapido decipit ungue rosam.
Hinc meritò multo qverularis tristia fata
Lesu, tot lacrymæ Matris & ora rigant.
Ipsemet allacrymor: Christus sed, mittite fletus,
Acclamat cælo; non malè vester habet,

)

Imma-

Immatura quidem vobis est funeris hora,
Denati ast animæ commoda magna refert.
Flosculus hic fuerat decus in coeleste creatus;
Hinc paradisiacis jam viret ipse jugis.

Contestanda sinceræ condolentiæ
ergo f.

CHRISTIANUS Groß/S.S. T.D.

De præmature, beato tamen obitu Carissimi filioli
Reverendi plurimum, Clarissimi, Excellentissimiq; Viri
Dn. CHRISTOPHORI SCHULTETI S.S. Theo-
logiæ Doctoris, ad D. Jacobi Pastoris & ecclesiastici Consisto-
rii Assessoris, Dn. Compatriæ ac Amici sui singu-
lariter honorandi & amandi,

Siccine filiulus nuper tibi natus, ademptus
Est, SCHULTETE, iterum mortis aculeolo?
Ecce vices nostras! veniunt post gaudia luctus;
Sed comes & luctus lætitiæ esse solet.
Noli igitur nimium turbari funere nati
Præco DEI & cathedræ gloriæ magna sacræ.
Hinc quoniam adversus variæ ludibriæ sortis
Munivit pectus pagina sancta tuum:
Non opus esse puto, solamina ferre parenti
Mulca tibi, & longos deproperare modos.
Quin gnato potius defuncto gratulor, atq;
Spero modum & metas hic fore tristitiæ.
Parvulus hic natus, SCHULTETUS, dignus olympo,
Est immaturo funere raptus Eo.
Hunc nasci atq; mori voluit divina voluntas;
Hæc quæ vult, ea nos & quoq; velle decet.

X. Calend. Febru-
arias anni aera
Christiana 1644,
fer. 3o.

solatii ergo lubens meritoq; f.
LAURENTIUS EICHSTADIUS, Medic D.
& Physicus Stetinensis Ordinarius.

PArtem animæ cælo, DOCTOR SCULTETE, locasti,
Si soboles nobis, ceu puto, pars animæ est,
Scilicet haud animam ex nihilo accessisse creatam,
Sed soboli ex patrum traduce credo dari.
Filius ut corpus mihi Divûm Numine debet,
Sic animam de me, non aliunde, capit.
Quare partem animæ sobolem si nuncupo, quis me
Culpet? Quicquid habet, progenitoris erat.
Et tu partem animæ cælo, SCULTETE, locasti,
Signatus cæli sede receptus ovar.
Nec dubites illicum Sanctis esse receptum,
Hinc etenim Christi sanguine lotus abit.

Dno, Affini & Compatri fudit

M. J. MICRÆLIUS.

ANtistes celebris, colende Fautor,
Multis esse patrem JEHOVA ab annis
Per prolem Tibi dar piam probamq;
Tu rectè quoq; scis, quid esse patrem
Sic verè. Edita namq; salva proles
Non tantis caput afficitq; storgis,
Quantis funere rapta quassat ipsa.
Hinc non sævior est dolor dolore,
Quem proles nece fert patri gemendâ.
Tali nunc cruciaris heu dolore.
En Tecum doleo: DEUSq; sanet
Hoc vulnus, precor, ipse corde plagas
Qui tales gero sex: tori sed ægræ
Mors parcat sociæ, mihi misello
Ne Te sorte parem queam videre,
Quidquid fata ferant, memento ferre,

Et

Et nomen celebra pius JEHOVÆ,
Anctites celebris, colende Fautor.

συμπαι. καὶ ἱεροσ. ἐν. ἴστ.

M. Heinr. Kielmannus, Gr. L.
& Poës. & ConR. Pædag.
Stet.

הן היליד מה פתאם ומור
נכרת ושכב מבלי רוח:
אדם ילוד אשה קצר ימים:
צא כצריך ירד למנוח:

*Ὡς τάχα τεθνεώς ἀποδείκνυς, παῖ Φίλε, ἄνδρα
χρόνον, ἔμεν, κ' ἀγρᾶ ἄνθεα τᾶδε βίον;
μὴ δὲ ὀλωλας ὄμως ἐνὶ τῷ πόλῳ ὑψιμελάθρῳ
νυκτὶ βίον διάγεις, τρεῖς μάκαρ, αἰδίου.*

Quàm citò, morte tuâ, das, pufio care, probatum,
Fœnum hominem, flores ejus & esse dies!
Haut periiffe tamen potes: in cœli arce supernâ
Perpetuam vitam ritè beatus agis.

Ste bald / O liebes Kind / zeigst du mit deiner Reich /
Dass vnser leben sey dem Hew vnd Blumen gleich!
Doch komst du ganz nicht omb / dieweil du lebest schon
Recht seelig ewiglich im hohen himmels thron.

Hæc τετραγάτῳ ad piè defunctum pue-
rulum ἀποσποφῆ, Parentes ejus Opt.
ac honoratissimos LMq; solatur

M. ERICVS PELSHOFER,
Scholz Sen. Stet, R.

Honoratissimo Dno. Parenti

Præmaturum filii infantis obitum talenti, ejusdemq; funus pro
ætatismodulo paranti exhibitum lubentissimè

Epicidium:

Er Göttliche Segen wird gepreiset
In Kindern so Er giebet/
Denen welch' Er sein Gnade beweiset/
Für andern offte sehr liebet.
Darumb es auch groß Frewde macht/
Wenn man sie hat bekommen:
Der gegen größern Schmerzen bracht
So sie wiedrumb genommen:
Aber weil sie an den Ort gesetzt/
Ohn Trübniß viel Erfahrung/
Da sie mitt Frewden stets ergetzet/
Bey Gott sein in verwahrung
Als diß gnug erquickten kan
Der Eltern muht auff Erden/
Wo sie es hefftig sichtet an/
Wil immer erger werden
So ist diß wohl der beste Trost:
Das sie erfreiet leben
Von aller Bosheit gar erlöset
Nichts ihnn mag wiederstreben
Wie jtz in dieser letzten Welt
Fast alles zu drümmern gehet/
Niemand bald Treu vnd Glaub mehr helt
Kein Bündniß fest bestehet,
Doch wütt der Satan wie er wil/
Somuß er vnter liegen/
Weil ihm Gott hat gesteckt ein ziel/
Der kan gewisse obsiegen.

Filiolum

Filiolum dederat nuper Tibi Gratia Cœli
 Abstulit hunc eadem mitis utroq; Bonô.
 Fer reverende, tuas, Vir, hæc diversa subintrat,
 Ædes fors, tentans pectora plena fide,
 Numquôq; dona satis gratissima reddere promptus
 Adq; DEI ad nutum flectere corda velis?
 De quæ non dubito patienter cuncta parabis,
 Ut placeant summo qui dedit ista Patri.
 Ut CHRISTUM ferret, dum sacro, in fonte receptus,
 A CHRISTI officio nomina Sancta Capit,
 Ille sed ad superas cunas translatus ab JPSO,
 Optima qui melius ferre creata valet.
 Voce Creatori percantans carmina blandè
 Angelicas præstat suaviter ore vices.
 Quid magis exhilaret turbatas grandè parentum
 Interius mentes, nuncia quamq; nova hæc?
 Non decus hõc majus poteris curare per orbem
 Filiolo charo, charus ut antè Parens.

Calamò *Ἰεραπειίας ἐνεκα*
 paratori
 Bonaventuræ *Werthern.*

Ἐξνομακλήθην ἔφερες τὴν χριστὸν Ἰησοῦν
 Χριστοφόρον, ἡ σοὶ δέον ἦν φορέεσθαι ἐπιάνου
 Ἔργω· ἀλλὰ φόρημα φέρει ἄφορον φορὸν αὐτὸν,
 Χριστοφόρον, φημί, χριστὸς λόγος ἀφθιτοῦ
 Ἐκ τῆς γῆς φορεῖ βίον εἰς αἰῶνα λαχανῶς,
 Ἡ δὲ χριστοφόρος; καλλὸν δὲ φασκοφόρος ἔσται.

Cur hinc aufugiens discedis Parvule frater?
 Et cur, vitales cùm primùm in luminis auras
 Te natura parens gaudente parente profudit,

Exspi

Exspirans animam maestum siclinquis utrumq;
Te te Christophorum Christum per tempora multa
Nomine gesturum, gesturum pectore et ore,
Sperabant cuncti: Verum spes concidit omnis.
Nam quoniam, nostrum gestandum pectore Christum
Per varios casus, per tot discrimina rerum,
Vidisti, terras rapidè mox linquis iniquas
(Haud equidem sine mente, reor, sine numine Divum)
Adq; locos tendis latos, & amœna vireta
Fortunatorum nemorum, sedesq; beatas.
Fratrè chare, tibi quis non grate tur honorem
Et sortem talem? Verum quis tristia lætis
Misceri cernens, & te vix lumina Solis
Cernentem extinctum memorans, non ora rigaret
Fletibus? Ast fatum hoc Domino placuisse juvabit.

τῆς συμπαιδείας ἀδελφικῆς ἐνεκα ἔγραψεν

HEINRICUS SCHULTETUS Stet. Pom.

A Sfiduo cur fletu oculos geris instar aquai
Luctantis Reverende Heros nec flere resistis.
Filius haud periit, præiit modo quo hora propinquans
Nos etiam Abrami gremio excipiente vocabit,
Vivit enim moriens bene, vivit, vivit in ævum
Hic & juratum professus nomen Jesu,
Jesu qui sancto civem transcripsit olympo,
Crimina fontis Adæ dum baptismi abluit vnda,
Jam commutavit luteis gemmantia vasis
Coelica terrenis, mansuraq; regna caducis,
Munde immunde vale, speramus cœlica regna,
Quæ viget atq; viret cœli pax lata supremi.

Non sine gemitu

ἀλοψύχως appon:

JOACHIMUS SCHMELLIUS.

92116 **Bibliotheca 105 000**
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06393

S.VIII.33

